

tages de ikke, faae vi jo ingen Lov, det vil sige, naar Lovforslaget kommer tilbage til Landstthinget.

Carstensen: Naar jeg ikke tilraader det ærede Thing at vedtage Forslaget om at standse Sagen og nedlægge et Udvalg, men vedblivende slutter mig til dem, der have stillet Vædringsforslag, er min Bevæggrund dertil i Korthed følgende: Jeg indser fuldt vel, at et Arbejde som dette, der har krævet megen Tidsanvendelse, og denne Gang har været længe i Folkethinget, hvor der dog er blevet viist god Villie til at føre det igjennem, ikke under de nuværende Forhold kan komme frem i dette Thing til en saa tydelig og fyldestgjørende Forhandling, som det i visse Retninger kunde ønskes. Selve Sagens Natur er til Hinder derfor. Der har tidligere været to store Spaltninger i Meningerne. Den ene Menings Opfattelse gik i Retning af at søie sig efter Trangen til Røvfiskeri, den anden i modsat Retning. Det foreliggende Forslag viser, at der har gjort sig en mæglende Opfattelse gjældende; man har sluttet sig til visse Principer; men man er ikke gaaet saa langt, som Mange kunde ønske. Man er naaet til en større Betryggelse, end hidtil i alle Farvande udenfor Limfjorden lige overfor fremmede Fiskeres Indgreb; man er ogsaa naaet til nogen Betryggelse i Retning af Fredning, som vi i høj Grad trængte til, efter som det bliver mere og mere indlysende, at Fiskebestanden aftager. Derfor disse Fordele indeholder Lovforslaget efter min Mening en Paragraf, som har en stor Mangel, en stor Feil, idet den griber stærkt ind i Eiendomsretten. Denne store Feil har vi Forslagsstillere søgt at skjærne, uden at vi derfor ville udsætte Forslaget for at møde Skær paa dets videre Vei. Skjøndt vi endnu ikke have naaet til et Lovforslag, som er et fuldstændig Udtryk for, hvad vi ønske, saa vil der dog ved Lovforslaget opnaas noget Bedre end hidtil — det sættes der jo Pris paa i Fiskerbefolkningen — og derfor ville vi ikke standse Lovforslagets Fremme ved Henvisning til et Udvalg.

Th. Nielsen: Saa, der er jo i Folkethinget neblagt et meget betydeligt Arbejde i dette Lovforslag, og ikke mindst af det Udvalg, som har behandlet Sagen, og der er jo naaet til Overenskomst om de vigtigste Punkter, nemlig om Strandretten, Vedtægter og Malevaad; Fiskerne vente jo aabenbart med Længsel efter dette Lovforslag. Det er meget muligt, at det ikke vil opfylde deres Forhaabninger fuldt ud, at deres Haab om

alt det Gode, det skal bringe her, ikke gaar i Opsyldelse; men derved vil der komme Ro i Fiskerbefolkningen til Stede; der er saa store Goder derved, at det vilde forekomme mig meget bedrøveligt, om vi ikke i Nar kunde komme til Ende med nærværende Lovforslag. Jeg kan derfor ikke stemme for det Forslag om Henvisning til Udvalg, som er stillet af det ærede Medlem fra 10de Kreds, idet jeg betragter dette som ensbetydende med, at Lovforslaget ikke kommer igjennem i Nar. Skulde der indløbe en eller anden Feil i disse Vædringer, saa have vi jo endnu en 3die Behandling tilbage, hvorved de kunne rettes. Der er vel Ingen, der veed, at vi skulle slutte i Morgen eller i Overmorgen. Efter al Sandsynlighed er der Tid nok til at se paa Lovforslaget inden 3die Behandling, saa det forekommer mig, at det er ikke saa farligt, som de fleste maaske kunne tro, med disse Vædringer; mange af dem ere dog mere af formel Natur, naar man undertager Forslaget under Nr. 6, som jeg dog ikke skal gaa ind paa. Jeg skal derfor meget fraraade det ærede Thing at følge det ærede Medlem for 10de Kreds i dennes Forslag om Henvisning til et Udvalg.

Krieger: Tør jeg gjøre en Henstilling til den høitærede Formand? Det er utimodsigeligt, at der ikke har været Leilighed til at gjøre sig bekendt med de Forslag, der foreligge. Var det ikke muligt, at man kunde tage Hensyn til det almindelige Ønske om at fremme Sagen, og dog vinde Leilighed til at gjøre sig bekendt med Vædringsforslagene, nemlig ved at Forslagene bleve motiverede i Dag, og at saa Sagens videre Fremme udsattes til i Morgen Formiddag. Hvad iøvrigt Spørgsmaalet om Sagens Gjennemførelse angaar, saa ser jeg ikke, der er nogen Grund, hvorfor det ikke skulde kunne gaa paa den Maade, og at vi saa efter 2den Behandling fik kort Frist til 3die Behandling. Den kunde gaa ekstraordinært hurtigt og saa kunde Loven sendes til Folkethinget Onsdag. Efter den Interesse, som den ærede Minister har for Sagen, vil der vist være Leilighed imellem Onsdag og Lørdag til at underkaste den Overveielse, og saa kan Sagen endelig finde sin Afgjørelse i Folkethinget paa Lørdag. Dette henstiller jeg i al Værdighed til den høitærede Formand.

Formanden: Jeg vil kun sige, at det Samme paa en Maade har været min Tanke, men lidt anderledes. Min Tanke var, at vi nu skulde have Lovforslagene motiverede, og bleve vi ikke særdege med Sagen i dette Møde,